

ข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนก
ว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข
ของสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนก เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขของสถาบันพระบรมราชชนก เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ (๕) และ (๖) และมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมติสภาสถาบันพระบรมราชชนก ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนกว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขของสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดไปจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันพระบรมราชชนก

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันพระบรมราชชนก

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันพระบรมราชชนก

“ส่วนราชการ “ หมายความว่า ส่วนราชการของสถาบันพระบรมราชชนกที่จัดตั้งขึ้นตามกฎกระทรวงและให้หมายความรวมถึงส่วนงานภายในที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาสถาบันที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการของสถาบันพระบรมราชชนกที่จัดตั้งขึ้นตามกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาสถาบันที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข

“การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม” หมายความว่า การใช้ ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันและการให้บริการวิชาการอื่น ที่สถาบันกำหนดเพิ่มเติม ผ่านกระบวนการรูปแบบต่างๆในการดำเนินงาน โดยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความเชี่ยวชาญของสถาบัน ให้แก่ บุคคล ชุมชน สังคม

“การให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข” หมายความว่า การให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ให้รวมถึงการบริการทางการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ตามที่สถาบันกำหนดเพิ่มเติม

“แหล่งทุน...

"แหล่งทุนภายนอก" หมายความว่า บุคคล หน่วยงาน หรือแหล่งรายได้อื่นใดที่ให้เงินอุดหนุนสำหรับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการให้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข ที่ไม่ใช่จากงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากสถาบันพระบรมราชชนกโดยตรง

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หรือ คำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นายกสภาสถาบันมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยชี้ขาดคำวินิจฉัยชี้ขาดของนายกสภาสถาบันถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขของสถาบัน มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) แบบสาธารณกุศล หมายถึง การให้บริการโดยใช้งบประมาณเงินรายได้ หรืองบประมาณแผ่นดินร่วมกับเงินรายได้ของสถาบันหรือร่วมกับเงินบริจาคสมทบ หรือได้รับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เพื่อให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายจากผู้รับบริการ

(๒) แบบไม่แสวงหากำไร หมายถึง การให้บริการโดยความร่วมมือร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายโดยใช้งบประมาณของหน่วยงานเครือข่าย หรืองบประมาณของสถาบันสมทบกับหน่วยงานเครือข่ายนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการให้บริการดังกล่าว

(๓) แบบสร้างรายได้ หมายถึง การให้บริการ ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากแหล่งทุนภายนอกหรือมีการเก็บค่าบริการจากผู้รับบริการ โดยเงินอุดหนุนหรือค่าบริการที่ได้รับต้องให้ครอบคลุมเพียงพอหรือมากกว่าค่าใช้จ่ายทั้งหมด

(๔) แบบอื่น ๆ ตามที่อธิการบดีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๖ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบัน และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) เป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ทางวิชาการและวิชาชีพที่ส่วนราชการนั้น ๆ รับผิดชอบโดยตรง และไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานประจำของส่วนราชการ

(๓) เป็นงานบริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

(๔) มีความคุ้มค่าหรือเพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

(๕) เผยแพร่ชื่อเสียงและส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบัน และไม่ขัดหรือส่งผลกระทบต่อความสงบหรือศีลธรรมอันดีของสังคม รวมทั้งจะต้องไม่กระทบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบัน

ข้อ ๗ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบัน และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ประกอบด้วย

(๑) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบัน เป็นการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(ก)...

(ก) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยเน้นความร่วมมือกับชุมชน หรือองค์การภายนอก เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการเรียนรู้ของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

(ข) การให้บริการด้านการศึกษา การพยาบาล การแพทย์และการสาธารณสุข

(ค) การฝึกอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ

(ง) งานค้นคว้า สำรวจ วิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ วางระบบ วางแผน ออกแบบ ประดิษฐ์ งานเขียน หรืองานแปลทางวิชาการ

(จ) งานที่ปรึกษา หรือให้คำปรึกษาทางวิชาการ ทางเทคนิคหรือทางวิชาชีพ

(ฉ) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยนำผลจากความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา ชุมชน องค์กรหรือสังคม

(ช) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมที่ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ

(๒) การให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(ก) การส่งเสริมสุขภาพ

(ข) การควบคุมป้องกันโรค

(ค) การตรวจวินิจฉัยโรค

(ง) การรักษาพยาบาล

(จ) การฟื้นฟูสุขภาพ

(ฉ) การบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขอื่นตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ทั้งนี้ การให้บริการใน (๑) หรือ (๒) สามารถดำเนินการในรูปแบบของการบริการรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

หมวด ๒
การบริหารงานการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านบริการวิชาการ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม หรือลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการทางวิชาการแก่สังคม ไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการ

(๕) คณบดีทุกคณะ เป็นกรรมการ

(๖) ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ เป็นกรรมการ

(๗) หัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาสถาบันที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นกรรมการ

(๘) ผู้อำนวยการกองบริการวิชาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในกรณี...

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และยังไม่ได้แต่งตั้งให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทน ให้กรรมการเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่กรรมการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งแล้วเสร็จ

กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ตำแหน่งที่ว่างลงมีวาระเหลือน้อยกว่า ๙๐ วัน จะแต่งตั้งมาทดแทนหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๙ คณะกรรมการตามข้อ ๘ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์ และการสาธารณสุข เพื่อให้บรรลุตามยุทธศาสตร์ของสถาบัน รวมถึงการสร้างภาคี การพัฒนาผลงานรับใช้สังคม และประสานความร่วมมือในการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก

(๒) พิจารณา กลั่นกรอง ประกาศ หลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติและคู่มือที่เกี่ยวข้องกับการบริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข

(๓) แต่งตั้งอนุกรรมการ คณะทำงาน เพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ

(๔) ให้รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ต่อสภาสถาบันเพื่อทราบ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สถาบันมอบหมาย

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีมีอำนาจในการออกประกาศการบริหารงบประมาณและการเงินที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของสถาบัน

ข้อ ๑๑ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขที่มีการร่วมทุนกับแหล่งทุนภายนอก ให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่ให้ทุนกำหนดแผนงานและงบประมาณการดำเนินงานร่วมกัน

หมวด ๓

การเปลี่ยนแปลง การยกเลิก และการระงับโครงการ

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนแปลง การระงับ และการยกเลิกโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้วจากแหล่งทุนภายนอก ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนดและตามคู่สัญญา

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์กิตติคุณสุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล)
นายกสภาสถาบันพระบรมราชชนก